

LES ESCULTURES DE PEDRA

Andreu Guilayn Sàbat

Hi havia una vegada a la ciutat de Praga, al costat del pont Carles, un nen que es deia Eugeni. La seva alçada era normal pels nens d'onze anys com ell. Era castany i tenia els ulls blaus, vivia amb els seus pares.

El pare de l'Eugeni treballava de fuster i la seva mare no treballava. Els pobres no tenien molts diners i amb prou feines podien menjar.

L'Eugeni no treballava, anava a l'escola però en aquell moment eren vacances d'estiu.

Quan es va fer de nit, l'Eugeni va anar a passejar pel pont Carles i va sentir molt soroll. Després va veure que les estàtues del pont Carles s'estaven movent. L'Eugeni es va amagar darrere el portal del pont i mirava tot encuriosit com les estàtues es tiraven al riu. Es va esperar mitja hora i de cop va veure com sortien del riu i tornaven al seu lloc. L'endemà a la mateixa hora l'Eugeni va decidir tornar al pont Carles i mirar si passava el mateix. En arribar al pont va veure les estàtues, però com que hi havia marea baixa, les estàtutes no es van tirar al riu, van anar a peu. Ell les va seguir fins a arribar a una cova. A dins no hi entrava l'aigua. Va entrar-hi i va veure que les estàtues escrivien contes sobre Praga, la ciutat dels contes.

Al cap d'una estona, les estàtues van portar les històries que havien creat a la superfície i ho va deixar al costat del pont Carles i van tornar al seu lloc. L'Eugeni va agafar tots els llibres i els va portar a la biblioteca de la ciutat i gràcies a totes aquestes històries, Praga és una de les ciutats més famoses del món.

I aquesta història és una de totes les històries de Praga.